

több hibáját helyreigazítja. — HOLUB JÓZSEF az «időlátott level»-ről ír, a mely diplomatikánk egy érdekes oklevélfajának az ú. n. «litteræ revisionalis»-nak volt a m. neve, a melyet a «revisio ætatis», azaz életkor-vizsgálat eredményeképen adtak volt ki. — TAGÁNYI KÁROLY azt kutatja, hogy a *Bua* és *Bucna* személynevek micsoda helynevekben maradtak fön, hogy hol fekszenek azok a helyek és hogy melyik krónikának az elbeszéléséhez tartoznak, vagyis a bennük megörökített melyik nemzetségnek micsoda birtokaival függnek össze. — TRÓCSÁNYI ZOLTÁN az *X ut tők* szólásnak eredetét és értelmét keresi. — SIMAI ÖDÖN és MÉSZÖLY GEDEON nyelvújításkorabeli szótörténeti cikkeket írtak. — SZÁSZ KÁROLY a névelőnek modern íróinknál gyakori hibás használatát rója meg. — VISZOTA GYULA: *Hogyan dolgozott Széchenyi?* cz. cikkében újabb adatokkal szolgál előbb megjelent értekezéseihez, a melyekben bebizonyította, hogy Sz. műveit kéziratban többen átolvasták és — nyelvileg — javították. — A füzetet LEHR ALBERT epigrammja és HORVÁTH JÁNOSNAK SZILY KÁLMÁNRAÓL ÍROTT JELLEMRAJZA vezeti be. A füzet végén számos kisebb közlemény, szó- és szólásmagyarázat olvasható, a melyeknek ismertetésére itt nem térhetünk ki. A befejező cikk SZILY NYELVTUDOMÁNYI MUNKÁSÁGÁNAK A BIBLIOGRAPHIÁJA, melyet HELLEBRANT ÁRPÁD állított össze.

TRÓCSÁNYI ZOLTÁN.

Hazai irodalom.

Emlék. Szily Kálmánnak, a Magyar Nyelvtudományi Társaság elnökének nyolczvanadik születésnapja alkalmából írták a Magyar Nyelv dolgozó társai. Budapest, 1918.

GOMBOCZ ZOLTÁN és MELICH JÁNOS. Magyar etymologiai szótár. VII. f. (Csercse -Csobolyó.) Budapest, 1918.

PAASONEN H. Beiträge zur finnischugrisch-samojedischen lautgeschichte. Budapest, 1917. (Különnyomat a KSz. XIII—XVII. k.-ból.)